

ex manipulis illis me expunxerim. Cui ego iam græcere spondi, sed literæ apud me asseruantur inopia & raritate, aut etiam defectu tabellariorum, qui nulli commeant hoc tempore. Is plurimum orauit me, ut eum apud te purgarẽ quod non rescribit literis tuis. Ex quo conijcio eum mox ad te scripturum. Literas ad te ut mitterẽ, nec causa erat, nec occasio. Latine em̄ magna ex parte non scriptæ sunt: & uerebar ne interciderent, cum in urbe non esses. Vale, quoniam sonitu tintinabulorum ad sacra uocabar. In Marliano nostro, die festo diuo Michaëli. Verum heus tu caue posthac cū scripsero, ne tu omittas uxori me tuæ, & utriq; filia salutẽ à me dicere, etiã si oblitus fuero. Saluta Beraldum si quando te inuisset, & tuum, meumq; Brixium, quẽ tamen raro nunc te uisere autumo.

GVLIELMVS BVDAEVS IOANNI
NICARTO S.

NAm mihi hoc persuasi, tam occupatũ esse me non posse, ut tibi feriatũ esse, omniumq; horarum amicũ non necesse sit. Itaq; etsi literis necessarijs distentus eram, tamen cum tuas sub horam cœnæ nunc acceperim plenas humanitatis, officij mei esse duxi hoc q; epistolium scribere: quasi accessionẽ ei⁹ epistolę quam dudũ, id est nudius tertius accepisti. Præsertim cū tribus tuis epistolis, paucis diebus mihi redditis, paria facere nõ potuerim una eadẽq; mediocri epistola. Sed quæ tua est æquitas, facilẽ ipse mihi ueniã à te pmittere possum, si iustas tibi uices huius officij nõ repẽdo. Nosti em̄ q; mihi multis scribẽdũ sit, q; sim lectioni deditus. Deniq; operã à me cõdictã in alia re, nõ nesci⁹ es. Cui cū ipi accingi meditarer, iamq; tractare chartas, stilũq; exacuerẽ cœpissẽ, fasciculus à te mihi lãrarũ reddit⁹ est, q; sesquihorã exemit: quãtã scilicet tẽporis intercapedinẽ in-

tercipere à uespertinis precationibus ad cœnã datũ erat. Cum autem is qui literas attulit, matutino discessurus sit, & lucubrare à cœna non solitus sim, nunc Germani Brixijs literis non respondebo, uiri cum primis utraq; lingua docti & elegantis. Et est id argumentum literarum, quod totum hominem, priuatamq; sibi commẽtat iunculam posscat. Neq; enim ut in tuis & fratris, sic in eius literis ludis cra res agitur: ut qui commonefaciendum me duxerit rei ita ad me pertinentis, nihil ut præuertendum ei meditationi, actioniq; habeã, si de me, animoq; meo mereri optime, commodissimeq; uelim. Quocirca gratissimam mihi rem feceris, si ita cum eo egeris, ut intelligat quamobrem literis eius non rescripserim: interimq; salutem illi hoc epistolio dices, si ita occursum uester tulerit. Vale. E Marliano nostro. Calendis Aprilis, & Palmaribus.

GVLIELMVS BVDAEVS N. P. SAL.

Ultum te amo de ingenio nouo, quod tibi iam induisse te uideo. Macete ista eleganti, urbanaq; comitate esto, ista obseruantia hominum qui omnia proborum causa, uirtutisq; cupiunt. Dabo te mihi certe propediẽ in eam disciplinam, si urbem repetiuero, ut saltem rudimenta huius artificij discam. Nunquam te suspicatus sum mente quoque tam uersatili fore: nam ingenium iandiu percognitum habebam, quatenus quidẽ certe innotescere homo homini potest. Enimuero gratulor tibi recentem uillæ amplæ accessionem, cuius nomine atq; omine festiuo oblectatum te esse oportet, augurioq; animi certo, amploq; exhilaratum. Nunc intelligo quantum hunc meum fundũ contempnas & nihili facias, præ illa tua uilla lauta sanè & magnifica. Puto etiam opimam illam
tuam